

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją Komisja w trybie art. 88 ust. 2 stwierdziła niezgodność ze wspólnym rynkiem pomocy przewidzianej w art. 5 ustawy regionalnej 22/2000, który ustanawia pomoc na rzecz hodowców w celu zwalczania choroby zakaźnej zwanej „chorobą niebieskiego języka owiec (blue Tongue)”. Ustawa ta przewiduje szereg działań na rzecz hodowców, którzy ponieśli negatywne skutki choroby „blue Tongue”.

Na poparcie swojego wniosku skarżący Region przedstawia następujące zarzuty:

- naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, w zakresie w jakim w postępowaniu prowadzonym przez Komisję w celu oceny zgodności pomocy, pominięto informacje dostępne w formularzu zgłoszenia oraz informacje uzupełnione przez Region Sardynii w okresie późniejszym, w szczególności w zakresie następujących okoliczności:
 - pomoc nie jest przeznaczona dla przedsiębiorstw przetwórczych, lecz stanowi konieczny środek uzupełniający odszkodowanie z tytułu utraty dochodu przez producentów, w następstwie zwiększonego wpływu kosztów stałych spółdzielni na podział dochodów netto;
 - dowód w zakresie związku przyczynowego między wystąpieniem choroby i zmniejszeniem dostaw nie może być przeprowadzony w sposób abstrakcyjny, lecz zależy od praktycznego stosowania przepisów prawnych o pomocy, ukształtowanych w sposób wykluczający skorzystanie z pomocy w przypadkach innych niż związane z „blue Tongue”. Wskazanie hipotetycznych powodów, innych niż zmniejszenie dostaw, nie jest wystarczająco uzasadnione i pozostaje w sprzeczności z faktami znanymi Komisji Europejskiej;
 - spółdzielnie będące beneficjentami pomocy nie mają żadnej swobody w dostępie do zastępczych źródeł zaopatrzenia.
- naruszenie przepisów Traktatu ustanawiającego WE i zasad prawa dotyczących jego stosowania, w zakresie w jakim:
 - Komisja naruszyła zasadę *effet utile* [skuteczności] wyłączając stosowanie art. 87 ust. 2 lit. b), między innymi dlatego że władze włoskie nie powołały się na ten przepis. Zdaniem skarżącego Komisja powinna odpowiednio uzasadnić niezastosowanie powyższego przepisu. Jest oczywiste, że w świetle zasady *effet utile* [skuteczności], Komisja nie mogła oprzeć się na braku powołania powyższego przepisu przez władze włoskie.
 - Komisja naruszyła art. 87 ust. 3 lit c) w zakresie w jakim nie dostrzegła, że środek uznany za niezgodny ze wspólnym rynkiem ma identyczny charakter jak środki zatwierdzone przez samą Komisję decyzją SG(01) D/285817 z 2 lutego 2001 r. dotyczącą art. 3 ustawy regionalnej 22/2000.

Skarga wniesiona dnia 7 czerwca 2004 r. przez Indorata-Servicos e Gestao Lda przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-204/04)

(2004/C 217/46)

(Język postępowania: niemiecki)

Dnia 7 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przez Indorata-Servicos e Gestao Lda, reprezentowaną przez Th. Wallentina, Rechtsanwalt.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie zaskarżonej odmowy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego oraz nakazanie Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, aby dokonał rejestracji znaku „HAIRTRANSFER” jako wspólnotowego znaku towarowego również dla pozostałych towarów i usług będących przedmiotem postępowania oraz zezwolił na publikację.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony znak towarowy:	Słowny znak towarowy „HAIRTRANSFER” – zgłoszenie nr 2619039
Towary lub usługi:	Towary i usługi z klas 8, 22, 41 i 44 (m.in. elektryczne i mechaniczne urządzenia do usuwania włosów, sztuczne i prawdziwe włosy, szkolenie, w szczególności organizacja szkoleń, jak również higiena i troska o urodę, w szczególności pielęgnacja włosów i ich leczenie)
Decyzja zaskarżona przed Izłą Odwoławczą:	Odmowa rejestracji przez eksperta
Decyzja Izby Odwoławczej:	Odrzucenie odwołania
Uzasadnienie skargi:	Zgłoszony znak towarowy posiada odróżniający charakter w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94; Zgłoszony znak towarowy nie posiada charakteru wyłącznie opisowego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.